

Урок-вернісаж.

Тема. Таємниці «Собору Паризької Богоматері» (урок позакласного читання за романом В. Гюго «Собор Паризької Богоматері»)

Мета: *познайомити учнів із французьким письменником Віктором Гюго і його книгою «Собор Паризької Богоматері», показати майстерність митця у зображенні світу людських почуттів; розвивати навички аналізу художніх образів, культуру усного мовлення; формувати естетичний смак за допомогою музики і літератури; сприяти вихованню моральних якостей.*

Обладнання: *портрет В. Гюго, тексти роману, мультимедійна презентація, роздатковий матеріал.*

Тип уроку: *урок вивчення нового матеріалу.*

Перебіг уроку

I. Оголошення теми і мети уроку. Мотивація навчальної діяльності.

Слайд 1.

Учитель.

Я – это мир, а мир стал мной,
Едва открыл страницу!
Могу в героя книги я
Мгновенно превратиться!
Стихом и прозой говоря,
Рисунком и словами,
Страницы книг ведут меня
Волшебными путями.

Я в мире слов перешагну
Любых времён границы,
Могу теперь весь шар земной
Я облететь, как птица!
Страницы, главы и слова
Летят перед глазами.
Мы с книгой стали навсегда
Хорошими друзьями!

Учитель. Приємно читати улюблену книгу, з насолодою вдихаючи і обережно закутуючись в її неповторний аромат. Запах книги несе в собі особливий дух епохи і настроїв автора, його емоції і переживання. Різні книги пахнуть по-різному. Раритетні фоліанти і пошарпані часом видання з жовтими сторінками, книги з полиці наших дідусів і бабусь пахнуть ванільно-солодко, занурюючи свідомість у ностальгічні спомини. Запах цей теплий, спокійний, затишний, трішки зі смутком. А що ви відчуваєте, беручи книгу до рук?

«Книга на дотик».

Продовжте речення: «Я беру в руки книгу і відчуваю...» (... відчуваю, як потрапляю в інший світ – світ почуттів, надій і спогадів; ... що, перегортаючи сторінку за сторінкою, здійснюю відкриття за відкриттям; ... що я вже не самотня в цьому світі)

Учитель. Я тримаю в руках книгу, якій у 2016 році виповнюється 185 років. Вона несе в собі таємничість Середньовіччя, де розквітли неповторна краса готичних храмів, вишуканість палаців, недосяжне кохання і ницість черствого серця. Історія, описана в книзі, трапилася у Парижі в 1482 році від Різдва Христового, історія любові і ненависті.

Слайд 2.

(Звучить арія із мюзикла «Собор Паризької Богоматері»)

II. Робота над темою уроку.

Слайд 3.

Учитель. Роману Віктора Гюго виповнюється 185! День народження книги – це свято, тому наш урок ми проведемо на вернісажі, присвяченому одній книзі - «Собору Паризької Богоматері». Ми пройдемо залами вернісажу, де зможемо долучитися до мистецтва, слухаючи чарівну музику, споглядаючи шедеври художників, гортаючи сторінки відомої книги, і спробуємо розгадати «Таємниці «Собору Паризької Богоматері»» *(Запис учнями теми уроку).*

Слайд 4.

Перша зала. «Французький романтик Віктор Гюго». *(Учнів зустрічає екскурсовод)*

Екскурсовод. Доброго дня, дорогі друзі, ми раді бачити вас на вернісажі «Таємниці «Собору Паризької Богоматері». Сьогодні для вас відбудеться екскурсія залами вернісажу, де ви не тільки отримаєте цікаву інформацію, але й зможете взяти участь у творчих змаганнях і навіть дослідженнях. Бажаю вам приємних вражень!

Наш вернісаж розпочинається із зали, присвяченої творчості Гюго, найвидатнішого французького романтика XIX століття, великого поета, прозаїка, драматурга, літературного критика і публіциста.

Слайд 5.

Віктор Гюго народився 26 лютого 1802 року в Безансоні. Батько Гюго, котрий був вихідцем із сім'ї майстра столярного цеху, за часів Наполеона став генералом. Мати письменника, навпаки, ненавиділа Наполеона й була роялісткою. Сім'я часто переїжджала, деякий час вони жили в Іспанії. Після падіння Наполеона, перебуваючи в Мадриді, де батько був губернатором, сім'я розпалася. Віктора виховувала мати.

У Гюго рано пробуджується поетичний талант. Ще підлітком він починає писати, і вже в 1815-1816 роках його оди та поеми відзначаються на конкурсах Тулузької академії, а згодом і королівським урядом. Свою першу поетичну збірку "Оди й різні вірші" (1822) він написав у стилі класицизму. Наприкінці 20-х років романтики надають особливої ваги завоюванню театру, який все ще лишався під владою класицизму. З цією метою 1827 року Гюго пише свою першу романтичну історичну драму "Кромвель", котра розповідає про англійську буржуазну революцію XVII століття. У 1822 році Гюго одружився з Адель Фуше, в шлюбі народилося п'ятеро дітей. У 1825 році отримав орден Почесного легіону, увійшов до складу гуртка романтиків. В історії французької літератури друга половина 20-х років позначена розквітом жанру історичного роману. Одним із найвищих досягнень є роман Гюго "Собор Паризької Богоматері" (1831).

Кінець 20-х і 30-х років належить, поряд із двома десятиліттями вигнання (1851 -1870), до періодів творчої активності, незвичайної навіть для Гюго. У ці роки він зводив будову романтичної драматургії та театру, активно виступав у прозових жанрах, але разом з тим не послаблялася й інтенсивність його поетичної творчості. У 30-ті й на початку 40-х років з'являються чотири його поетичні збірки - "Осіньне листя" (1836), "Пісні сутінок" (1837), "Внутрішні голоси" та "Промені й тіні" (1841). Крім того, багато поезій увійшли до "Споглядань" - величезної двотомної збірки, опублікованої вже в період вигнання (1856).

Після Лютневої революції 1848 року та встановлення диктатури Луї Бонапартом Гюго залишає Францію і відправляється у вигнання. Він поселяється на острові Джерсі в протоці Ла-Манш. Саме тут завершується формування світогляду письменника. У перші роки вигнання створює збірку "Карт" (1853), яка справедливо вважається вершиною його політичної поезії. Творча активність Віктора Гюго не згасала до останніх років його довгого життя. Але він лишається й активним громадським діячем, і пристрасним публіцистом, невтомно бореться проти політичної реакції, суспільного зла й несправедливості.

Помер Віктор Гюго 23 травня 1885 року. Його смерть була сприйнята французькою громадськістю як національна трагедія, а його похорон перетворився на грандіозну, справді всенародну маніфестацію, в якій взяли участь тисячі людей. Творчість Гюго міцно й назавжди увійшла до золотого фонду французької та міжнародної культури.

Учитель. Дякую вам, шановний екскурсоводе, за цікаву і змістовну розповідь. Так, слава поета Гюго була безперечною. «Ця людина, - заявляв Поль Верлен, - стала втіленням могутності... Щоб виміряти його силу, достатньо дослідити творчість поетів, що з'являлися навколо нього. Чого тільки не довелося вигадувати, щоб зберегти своє існування поряд з ним». Одна з найшляхетніших рис характеру Гюго - його здатність співчувати слабким, знедоленим, скривдженим. То ж не випадково стільки почуттів викликають у нас створені ним образи Гавроша і Козетки, Квазімодо й Есмеральди. У заповіті поет просив, щоб його поховали так, як ховають бідняків. Воля померлого була виконана: тіло Гюго відвезли в Пантеон на такій же убогій колесниці, на якій відвозять на вічний спочинок принижених і знедолених - тих, кого він захищав усе своє життя. Із свого п'ятимільйонного капіталу, заробленого літературною працею, Гюго залишив півтора мільйона бідним, один мільйон заповів на влаштування притулку для убогих дітей. Всеперамагаюча сила добра - провідна думка всіх творів Віктора Гюго. Невипадково у 1860 році він написав своє кредо: «Я вірю в Бога, Вірю, що у людини є душа. Вірю, що ми відповідаємо за свої вчинки. Вручаю себе Творцю Всесвіту».

Слайд 6.

Завдання. Скласти діаманту «Віктор Гюго».

Слайд 7.

Друга зала. «Книзі «Собор Паризької Богоматері» - 185!»

Учитель (*читає вірш Жанни Барінової*).

На башне древнего собора
Уже давно истлевшая рука
Вписала слово "рок", но вскоре
И слово стёрлось словно из песка.

Зато от слова - воплощенья
Роман родился с подписью Гюго:
Горбун, цыганка и священник
В смертельной схватке преданных врагов.

Сакральное сердце Парижа -
Парижской Богоматери собор:
В дожде к стальному цвету ближе
Величества готический узор.

О страшный суд с фасада храма!
Кому-то в рай идти, кому-то в ад...
И вся религия как драма,
Где двадцать восемь королей - стоят.

Химеры - жутко фантастичны
Любуются Парижем с высоты,
Гаргульи охраняют лично
Собора водосточные посты.

А сверху снова в колокольне
Горбун звонит во все колокола
С воткнутым будто в сердце колом
От слова "рок" исполненного зла.

А в храме свеч, как тонны мыслей:
Надежда, бодрость, радость и печаль;
Поклон до пола ныне присных -
Венец Христа Спасителя встречай...

Священник мёртв и безопасен,
Красавица цыганочка мертва:
Но храм воистину прекрасен
В закатном солнце бесконечных лет!

Слайд 8.

Історія створення роману.

Архіваріус. На початку 1831 року Гюго завершив роботу над «Собором Паризької Богоматері». Цей великий роман він написав за шість місяців. По суті, йому потрібно було все записати й скомпонувати, оскільки матеріал він збирав та обдумував три роки; прочитав чимало історичних праць: хронік, хартій, грамот, вивчив Париж Людовіка XI, оглядав те, що збереглося від старих будівель тієї доби. І знав Собор, його гвинтові сходинки, таємничі кам'яні коморки, старовинні й тогочасні документи. У цьому романі, сподівався він, усе буде історично точним: обстановка, люди, мова.

Адель Гюго, дружина письменника, залишила нам яскраву розповідь про важку працю письменника в осінні і зимові місяці 1830-1831 років: «Он купил себе бутылку чернил и огромную фуфайку из серой шерсти, в которой тонул с головы до пят, запер на замок свое платье, чтобы не поддастся искушению выйти на улицу, и вошел в свой роман, как в тюрьму. Он был грустен. Отныне он покидал свой рабочий стол только для еды и сна. Единственным развлечением была часовая послеобеденная прогулка с друзьями, приходившими его навестить, им он читал иногда написанное за день. После первых глав грусть улетучилась, он весь был во власти творчества: он не чувствовал ни усталости, ни наступивших зимних холодов; в декабре он работал с открытыми окнами. 14 января книга была окончена. Бутылка чернил, купленная им в первый день работы, была опустошена; он дошел до последней строчки и до последней капли, и у него даже мелькнула мысль изменить название и озаглавить роман «Что содержится в бутылке чернил...».

Слайд 9.

Завдання. Скласти портфолію книги.

Автор: Віктор Гюго

Країна: Франція.

Твір: «Собор Паризької Богоматері».

Дата написання: 1831р.

Жанр: романтичний історичний роман.

Художній напрям: романтизм.

Проблематика: духовне життя, християнська віра, кохання, мораль.

Конфлікт: боротьба між силами добра і зла, між пасивним народом і здатними на все феодалами.

Провідна думка: християнство врятує людей, зробить людину людиною.

Слайд 10.

Учитель. Дія роману відбувається у XV столітті у Франції, яка стоїть на порозі Відродження. Розгортаючи книгу, ми одразу, з першої ж сторінки, потрапляємо до середньовічного Парижа. 6 січня 1482 року парижани прокинулися під передзвін усіх дзвонів, які шаленіли за трьома огорожами: Сіте, Університетської сторони і Міста. Яка ж подія з самого ранку призвела до активних дій і дзвони, і містян? Щоб про це дізнатися, нам потрібно перейти до наступної зали вернісажу.

Третя зала. «Середньовічний Париж».

«Ефект присутності».

Учитель. Зараз ми знаходимося на одній із вулиць Парижа. Скрізь яблуку ніде впасти, стільки людей покинули свої домівки, зачинивши двері будинків і крамниць. Усі кудись поспішають, весело перемовляючись. Строкатий натовп нагадує величезну хвилю, яка все змітає на своєму шляху. Тут так легко загубитися! Попереду височить таємнича будівля Собору Паризької Богоматері. Разом з автором піднімося на самісінький дах Собору і з висоти пташиного польоту зможемо роздивитися все навколо, ніхто нам не заважатиме відкрити для себе це фантастичне місто.

Слайд 11.

Після довгого сходження навпомацки темними спіралями сходів, які вертикально пронизують масивні стіни дзвіниць, ми раптово вирвалися на високий, повний повітря і світла дах, і перед нами виникла чудова панорама. Відчуйте стан польоту: легкість, свобода, натхнення, повнота життя. Вдихніть на повні груди запах свіжого повітря... Відчуйте всією шкірою потужний рух вітру... Роздивіться колір неба... Яке воно? Ось повз нас пропливають хмаринки. На що вони схожі? Що знаходиться внизу, під вами? Бачите, як вузькі вулички, звиваючись, розбігаються в різні сторони від Собору? Заплющіть на мить очі, прислухайтеся, що говорить на повний голос Париж. Чуєте? Безліч різноманітних лунких звуків, що ллються з багатьох дзвіниць і зливаються в єдиний потік. «Він тремтить, в'ється, стрибає, кружляє над містом і виносить ген за обрій свої оглушливі хвилі. Змішаний гул, що звичайно стоїть над Парижем удень, - це гомін міста; вночі – це його подих, а тепер – спів». Куди ж все-таки так поспішають містяни? Запитаємо в екскурсовода, який дуже люб'язно погодився розкрити таємниці Парижа.

Екскурсовод. Так, ви потрапили до нашого міста у дуже незвичайний час. Парижани поспішають до Палацу правосуддя, де будуть показувати містерію на честь фландрських послів, а також сьогодні обиратимуть Короля блазнів. Це досить дивовижне видовище, про яке я розкажу трішки пізніше. А зараз запрошую вас на екскурсію вулицями середньовічного Парижа.

Найперше прошу звернути вашу увагу на те видовище, що розстилається внизу: вулиці, мости, площі, шпилі, дзвіниці. Перед вашим поглядом одночасно з'явилися і різьблений шипець, і загострена покрівля, і башточка, що повисла на розі будинку, і кам'яна піраміда XI століття, і шиферний обеліск XV століття, і кругла гладка вежа замку, і чотирикутна візерункова дзвіниця церкви – і велике, і мале, і масивне, і легке. Ваш погляд довго блукатиме, проникаючи в різні глибини цього лабіринту, де все відзначено своєрідністю, геніальністю, доцільністю і красою; все є породженням мистецтва, починаючи з найменшого будиночка з розписним і ліпним фасадом, зовнішніми дерев'яними кріпленнями, з низькою аркою дверей, з навислими над ними верхніми поверхами і закінчуючи величним Лувром, оточеним колонадою веж.

Париж розділений на три міста, що відрізняються одне від одного: Сіте, Університет і Місто. У Сіте знаходиться Собор Паризької Богоматері, у Місті – Лувр і Ратуша, в Університеті – Сорбонна. Усі будови – самобутні, геніальні, доречні і дуже гарні.

Слайд 12.

Прошу подивитися на правий берег Сени, на якому знаходиться Гревська площа – місце для проведення народних гулянь і публічних страт. Тут, крім важливих адміністративних споруд, розміщено ганебний стовп, шибениця, гільотина та різні механізми тортур. На західному боці Гревської площі знаходиться Роландова башта, в якій «щурина нора» - келія, де добровільно заточують себе ті, хто піддає себе великій скорботі або великому покаяттю. Кожна завершена будівля займає майже стільки місця під землею, скільки і над землею.

Трохи далі від Гревської площі майже поряд стоять чотири палаци – Жуї, Санс, Барбо й особняк королеви – з прекрасними лініями фасадів, квадратними вікнами з кам'яним плетінням. Позаду цих палаців, розгалужуючись по всіх напрямках, то у вигляді частоколу і вся в зубцях, як фортеця, то ховаючись, як замський будиночок, за розлогими деревами, тягнеться нескінченна химерна огорожа дивного палацу Сен-Поль.

Учитель. Дякую, пане екскурсоводе, за змістовну розповідь. З вами було дуже цікаво, але нам уже час повернутися до овіяного легендами Собору Паризької Богоматері, який одночасно може вмістити близько 9 тисяч людей.

Слайд 13.

Четверта зала. «Notre Dame de Paris – образ – символ епохи Середньовіччя».

Учитель. Віктор Гюго роману дав назву собору, найсвятішої споруди міста. Середньовічна церква мала неабияку владу над почуттями людей. Письменник захоплюється цією величною спорудою, витвором людського розуму, людських рук. «Патріарх французьких соборів, шляхетний і величний, що являє собою величезну кам'яну симфонію, колосальний витвір людини, чудове поєднання всіх сил цілої епохи, - пише Віктор Гюго, - фантазія робітника, геній художника, витвір, подібний творінню Бога: різнобарвний і вічний...». Собор – культова споруда для виконання релігійних обрядів. Сюди люди йдуть із завмиранням у серці, з вірою у світле, з надією на захист вищих сил, з любов'ю до Бога. Тут люди сповідаються, очищаються. Та саме собор у романі стає ареною жажливих подій, саме собор уособлює в собі фатум, долю героїв роману. Таким чином, собор виростає до образу-символу. Використовуючи прийом контрасту, автор на тлі піднесеного, духовного розглядає історичний процес як боротьбу добра і зла.

Слайд 14.

- Знайдіть в романі опис собору і зачитайте його.

Слайд 15.

Учитель. Запрошую вас здійснити віртуальну екскурсію до Собору Паризької Богоматері. (Демонструється відео)

Слайд 16.

Учитель. Багато хто захоплювався собором, його величністю і красою, дехто знаходив там притулок. Але була одна людина, для якої собор був «гніздом, домівкою, батьківщиною і всесвітом». Це Квазімодо, дзвонар. Між ним і будівлею була «якась таємнича гармонія». Послухаємо, що ця дивна істота розповідає про собор.

(Звучить пісня «Мой Нотр Дам» із мюзикла «Собор Паризької Богоматері» у виконанні Т. Ведьорнікова і С. Светікової)

Слайд 17.

«Гронування».

Собор Паризької Богоматері – це ...

Слайд 18.

П'ята зала. «Красуня Есмеральда».

Учитель.

Красавица убогого квартала,
Любимица всех нищих и воров,
Под стенами сурового Нотр Дама,
Кружилась среди пылающих костров.

Танцюя, опустила на колени,
Спиною перегнувшись до земли,
Под нежных струн гитары пение,
Божественные руки поднялись.

Волшебный танец юной девы,
Заворожил рассудки вновь,
Звучат цыганские напевы,
Бурлит красотики юной кровь.

Сияют очи, щек румянец,
Чарующих движений красота,
Как в неоконченном романсе,
Живут любовь, надежда и мечта.

Кружит, как черная пантера,
Осиный в танце изгибаю стан,
И как бокал хмельной мадеры,
Пьянит неискушенных горожан.

Замолкла музыка, окончен танец,
Струит дымок погасшего костра,
Под звон монет, в глубоком реверансе,
Любовь свою среди зрителей нашла.

Слайд 19.

«П'ять хвилин з мистецтвом».

Наступна зала присвячена красуні Есмеральді. Затримаємося на декілька хвилин біля першої з картин. Розгляньте її, уявіть себе на місці героїні. Про що вона може думати в цей момент? До кого лине її погляд? (Відповіді учнів)

- Знайдіть у тексті портрет Есмеральди і зачитайте його. («Я бачила дівчину, коли їй минуло чотири місяці. Справжнє янголятко! Очі в неї були більші, ніж ротик. І найчарівніше – тонке чорне волоссячко, яке вже кучерявилось. У шістнадцять років з неї була б чорноволоса красуня.

«У неї були чорні, чудові блискучі очі. Її чорні кучері пронизувало сонячне проміння, і пасма їх виблискували, мов золото... . Форми її тіла захоплювали своєю довершеністю. Це була не просто дівчина... Це був ангел!»)

- Що ви можете розповісти про дівчину? Якими якостями наділена красуня? (Краса, ніжність, наївність, доброта, вірність, простодушність)

Учитель. Можна сказати, що Есмеральда – «геній чистої краси». Вона дуже наївна, захоплена своїми мріями і фантазіями, не вміє реально оцінювати речі і події і тому не бачить небезпеки, яка

чекає на неї. При її появі все навколо здається осяяне якимось казково-чарівним світлом: «Она была словно факел, внесенный со света во мрак». Дівчина навчилася гарно співати і танцювати і, опинившись у Парижі, заробляє собі на життя, виступаючи перед глядачами на міській площі.

Слайд 20.

Перейдемо до наступної картини і подивимося на танець юної красуні, який заворює своєю чарівністю, енергійністю, пристрасстю.

Слайд 21.

«З боку видніше».

- А що думають про Есмеральду інші герої твору?

Народ (арготинці) «Арготинцы и арготинки тихо сторонились, уступая ей дорогу, их зверские лица как бы светлели от одного ее взгляда».

П'єр Гренгуар. «Прелестная женщина!», «Был очарован ослепительным видением», «Это саламандра, это нимфа, это богиня».

Клод Фролло. «Единственное существо, не вызывавшее ненависти», «Любить ее со всем неистовством, чувствовать, что за тень ее улыбки ты отдал бы свою кровь, свою душу, свое доброе имя, свою жизнь, земную и загробную», «Я люблю тебя! Твой лик прекрасней Божьего лика!».

Феб. «Я люблю тебя и никогда, кроме тебя, никого не любил. Капитану столько раз доводилось повторять эту фразу при подобных обстоятельствах, что он выпалил ее одним духом, не забыв ни одного слова».

Слайд 22.

Учитель. Користуючись ейдосхемою, створимо асоціативний портрет Есмеральди.

Ейдосхема.

Сонячний промінчик

Слайд 23.

Шоста зала. «Три чоловічих серця, по-різному створених».

Учитель. Дорогі друзі, ми з вами знаходимося у наступній залі, що має назву ... Ви чуєте? З глибини зали ллються надривні звуки і ніби запрошують нас розділити їхній біль. Підійдімо ближче, подивимося, що там відбувається.

Слайд 24.

(Звучить пісня «Белль» у виконанні В. Петкуна, А.Голубєва, А.Макарського з мюзиклу «Собор Паризької Богоматері»)

Слайд 25.

Учитель. Чи співвідноситься ця музика з картиною, біля якої ми зараз стоїмо? Хто зображений на ній? *(Відповіді учнів)*

Учитель. Тільки що до зали зайшли троє чоловіків, і мені здається, що вони про щось хочуть нам розповісти. Надаймо їм слово.

Слайд 26.

Рольова гра.

Квазимодо. Я – Квазимодо, напівлюдина, напівчудовисько, потвора, яку кожен парижанин боявся і ненавидів. Німий, глухий, з величезним горбом на спині і на грудях. Мене підібрав на сходах собору священик і всиновив. І ось уже шістнадцять років собор – мій дім, мій всесвіт. Я не знав своїх батьків, був позбавлений материнської ласки, дуже самотній у цьому жорстокому і несправедливому світі. Я раб, вірний пес, який сліпо й бездумно служить своєму господареві Клодові Фролло.

Слайд 27.

Клод Фролло.

Моє ім'я Клод Фролло. З двадцятирічного віку я є священнослужителем Собору Паризької Богоматері, який люблю усім своїм серцем: його оздоблення, його символіку, його внутрішнє значення, люблю пов'язану з ним легенду. В одній із веж собору я спорудив келію, про яку говорили: «Там палахкотить саме пекло!». Але там я проводжу хімічні дослідження, вивчаю вплив астрономічних явищ на людину. Я дослідив глибини астрономії і медицини – все це ніщо! Людське тіло – темрява! Небесні світила – темрява! Золото – ось сонце! Уміти роботи золото – значить бути рівним Богу. Тому метою всього мого життя було знайти філософський камінь. Мене вважають чорнокнижником. Я терпіти не можу жінок, особливо єгиптянок і циганок, і тому домігся від єпископа указу про заборону циганкам танцювати на площі біля собору.

Слайд 28.

Феб де Шатопер.

Я дворянин, капітан королівських стрільців, я з тих чоловіків, яких обожають жінки. Моє ім'я означає «сонце» і походить від імені давньогрецького бога. У мене є наречена з дуже багатого сім'ї, яку я не люблю. Я звик до військової служби, лайки солдат, полюблюю веселитись, пити та жартувати у компанії таких же гульвіс, як і сам. У мене дуже закохана красуня Есмеральда, сподіваюсь, я скористаюсь цим, і вона стане ще однією моєю легкою перемогою.

«Колір душі».

Уявіть, що перед вами – чистий мольберт, фарби, палітра, пензлі. Якби ви були художником, які фарби використали для змалювання зовнішнього портрету Квазимодо, Клода Фролло, Феба? А для внутрішнього?

Слайд 29.

Учитель. І композитор, і письменник змальовують кохання трьох чоловіків до Есмеральди. Яким воно було? Пропоную дати відповідь на це питання, попрацювавши в групах.

«Палітра художника».

Палітра художника – це чотирикутна чи овальна дощечка, на якій митець змішує фарби. Спробуємо і ми скористатися палітрою, тільки літературною. Використовуючи цитати, вам потрібно розповісти про почуття до Есмеральди кожного з героїв за даним **планом**:

1. Перша зустріч із Есмеральдою.
2. Чому покохали дівчину?
3. Як виявляють своє почуття?
4. До чого призводить їхнє кохання.

Перша група – Квазимодо.

Друга група – Клод Фролло.

Третя група – Феб де Шатопер.

(Учні працюють з цитатним матеріалом протягом 5-7 хвилин, потім презентують результати своєї роботи).

Слайд 30.

Висновок. Чисте, ніжне кохання до Есмеральди Квазимодо, який буде захищати її до кінця, який називає її «сонячним променем, краплею роси, піснею пташки»; брехливі обіцянки Феба, що цінує тільки любовні пригоди; розпусне, злочинне кохання Клода Фролло. Письменник протиставляє героїв, показує їх характери у розвитку, одночасно виводячи теорію гротеску з подвійності людського характеру.

Учитель. А на вашу думку, яким повинне бути справжнє кохання? *(Відповіді учнів)*

III. Рефлексія.

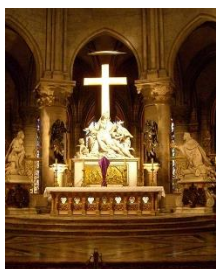
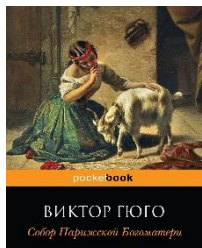
Слайд 31.

Сьома зала. «Мы с книгой стали навсегда хорошими друзьями!»

Учитель. Закінчується наша подорож залами вернісажу, і настав час створити власну картину. У цьому вам допоможе фотопідказка.

Кроссенс.

Самостійно скласти кроссенс і пояснити взаємозв'язок між його елементами.

Слайд 32.

«Книга відгуків».

На вернісажі є книга відгуків. Прохання написати на її сторінках декілька речень-вражень про урок (*Учні пишуть на листочках із зображенням книги свої думки й озвучують їх*).

Слайд 33.

Учитель.

Стареют книги... Нет, не переплет,
Не тронутые плесенью страницы,
А то, что там, за буквами, живет
И никому уж больше не приснится.

Остановило время свой полет,
Иссохла старых сказок медуница,
И до конца никто уж не поймет,
Что озаряло наших предков лица.

Но мы должны спускаться в этот мир,
Как водолазы в сумрак Атлантиды, —
Былых веков надежды и обиды

Не только стертый начисто пунктир:
Века в своей развернутой поэме
Из тьмы выходят к Свету, к вечной теме. (*В. Рождественский.*)

Учитель. Кожна прочитана книга – це яскравий світ, до якого хочеться повернутися знову і знову. Кожна прочитана книга – це ціле життя, в якому ми шукаємо те, чого не вистачає в реальності, те, що відбувається в нашій душі, те, про що так мріємо. Поринаячи в чарівний світ літератури, ми виносимо для себе справжні дорогоцінності авторської мудрості, замислюємося над вічним плином життя, прагнемо «зробити щось, лишити по собі», зберегти в серці те, що не мине: таємничу посмішку Джоконди, люблячий погляд Рафаелівської Мадонни; і до безтями закохуємося у світ, який нас оточує.

IV. Домашнє завдання.

Слайд 34.

Створити колаж за змістом роману В. Гюго, написати есе «Про що розповів мені Собор Паризької Богоматері»*

Слайд 35.

Дякую за увагу!

Переглянути презентацію можна за посиланням:

<https://prezi.com/oabxvmgq-cv7/presentation/>

Література:

1. Віктор Гюго. Собор Паризької Богоматері.
2. А.-М. Богосвятська. Як зробити смачний, ароматний, кольоровий урок літератури. Львів. 2015

Інтернет-джерела:

<http://dovidka.biz.ua/viktor-gyugo-biografiya-skorocheno/>

<http://schoolportal.com.ua/bografya-pisymennika-vktor-gyugo/>

<http://www.stihi.ru/2013/08/14/523>

<http://www.proshkolu.ru/user/kazankova54/file/4514364/>

<http://stihidl.ru/poem/187586/>